

278.

**Vyhláška předsedy vlády
ze dne 23. listopadu 1939,
kterou se stanoví spotřební dávky
samozásobitelů.**

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivý, vyhlašují:

§ 1.

Samozásobitelé ve smyslu § 10 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 210 Sb., kterou se stanoví všeobecné zásady pro úpravu hospodaření potravinami a krmivý, a § 14 vyhlášky předsedy vlády ze dne 30. září 1939, č. 215 Sb., o zavedení odběrních lístků, jsou:

A.

- a) Držitelé zemědělských podniků,
- b) zemědělstí zaměstnanci (správci, šafáři, poklasní a pod.),
- c) stálí dělníci (čeledř, deputátníci, salašníci a pod.) a řemeslníci, kteří jsou v pevném mzdovém poměru,
- d) sezonní dělníci po dobu jejich zaměstnání v zemědělských podnicích,
- e) osoby trvale zaměstnané při lesním nebo rybníčním hospodářství, získávají-li se výrobky v zemědělském podniku, spojeném s lesním nebo rybníčním hospodářstvím, pokud osoby jmenované pod písm. b) až e) dostávají plat nebo jeho část v naturáliích nebo stravují-li se v podniku,
- f) výměnkáři, pokud dostávají výměnek v naturáliích,
- g) propachtovatelé zemědělských podniků nebo pozemků, plní-li se pachtovné v naturáliích,
- h) členové domácnosti držitele zemědělských podniků, pokud se v jeho domácnosti stravují, a členové domácnosti těch, kteří mají nárok na odběr naturálií, pokud se v jejich domácnosti stravují.

B.

Osoby, které vyrábějí potraviny pro vlastní zásobení, avšak nespádají pod A, obzvláště osoby,

- a) které chovají vepře k vlastnímu zásobení masem, masnými výrobky a tuky,
- b) které chovají krávy k vlastnímu záso-

bení mlékem nebo mléčnými výrobky, třebaš přechodně jako obchodníci dobyt看em,

c) kteří chovají drůbež k vlastnímu zásobování vejci,

d) členové domácnosti osob jmenovaných pod písm. a) až c), stravují-li se v domácnosti.

C.

Nemocnice, kláštery a j. ústavy, které získávají obhospodařované výrobky k zásobování osob u nich se stravujících, a které jsou okresními úřady uznány podle § 10, odst. 2 vyhlášky předsedy vlády č. 210/1939 Sb. za samozásobitele.

§ 2.

(1) Samozásobitelé jmenovaní v § 1, písm. A a B smějí spotřebovati z výrobků, které sami získali nebo které dostali v naturáliích, nejvýše na osobu:

a) 21 kg pšenice nebo žita, anebo pšenice a žita na čtyři týdny. Výsadní obilní společnost vydá bližší předpisy o semlání tohoto obilí;

b) 4 kg vepřového masa a 1 kg vepřového sádla z domácích porážek vepřů na čtyři týdny;

c) $\frac{3}{4}$ litru mléka denně včetně mléka pro výrobu másla k vlastní spotřebě. Přeje-li si samozásobitel za mléko, které mu náleží, zcela nebo zčásti máslo z mlékárny, které zpravidla dodává mléko, dostane za 25 l tohoto mléka 1 kg másla;

d) vejce bez omezení po splnění dodávkové povinnosti.

(2) Samozásobitelé uvedení v § 1, písm. C smějí spotřebovati z týchž výrobků jen ono množství, jaké se smí odebíratí na lístky podle vyhlášky předsedy vlády č. 215/1939 Sb. a podle vyhlášky předsedy vlády ze dne 7. října 1939, č. 225 Sb., o přidělu potravin pro těžce pracující a velmi těžce pracující, pro ženy těhotné, kojící matky, šestinedělky a pro nemocné a choré osoby.

(3) Samozásobitelé, kteří mají podle § 10 vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 214 Sb., o úpravě hospodaření cukrovkou a cukrem, nárok na odběr cukru z cukrovarů, smějí spotřebovati nejvýše 400 g cukru týdně na osobu.

§ 3.

(1) Prokáží-li samozásobitelé, že nemají pšenič, mohou dostati lístky na chléb k odběru pšeničné mouky, ale toliko s ústřížky opravňujícími k odběru mouky; v těchto pří-

padech musí býti spotřební dávky žita, stanovené v § 2, přiměřeně sníženy. Při tom se počítá každých 750 g mouky za 1000 g žita.

(2) Samozásobitelé, kteří ohlásí domácí porážku vepře, mohou dostatí lístky na maso pro obyčejné spotřebitele, které však opravňují toliko k odběru hovězího masa a které obec opatří za slovy „Lístek na maso“ dodatkem „Jen na hovězí maso“. V těchto případech snižuje se dávka masa, uvedená v § 2, odst. 1, písm. b) na každém lístku o 2 kg na 4 týdny.

§ 4.

(1) Prokáží-li samozásobitelé, že nemají výrobků uvedených v § 2, nebo že je spotřebovali, aniž při tom překročili množství tam uvedené, vydá jim obec na žádost lístky k odběru těchto výrobků.

(2) Při tom platí u samozásobitelů, pokud jsou těžce nebo velmi těžce pracující, ustanovení vyhlášky předsedy vlády č. 225/1939 Sb.

§ 5.

Samozásobitelé mají nárok na vydání lístků na potraviny, na které však smějí, pokud nebude jinak stanoveno, odebíratí jen kávu, čaj a kávové náhražky.

§ 6.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.

279.

Vyhláška ministra financí (11)

ze dne 22. listopadu 1939,

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o doplnění úpravy platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a Řeckem.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhlášuji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 10. listopadu 1939.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze

o doplnění úpravy platebního styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a Řeckem.

Podle dohody, sjednané dne 26. srpna 1939 mezi Německou říší a královstvím Řeckým o výměně zboží a platebním styku mezi Protektorátem Čechy a Morava a královstvím Řeckým, stanoví Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze podle § 17 devisového řádu:

čl. 1.

(1) O způsobu provedení platů za dodávky přesahující hodnotu jednoho milionu korun z Protektorátu Čechy a Morava Řeckému státu a řeckým veřejnoprávním útvarům dohodnou se obě v odstavci 2 uvedené cedulové banky v každém jednotlivém případě zvláště. Tato dohoda se musí uskutečniti ještě před podáním nabídky tuzemským zájemcem v Řecku.

(2) Tuzemský zájemce se obrátí na Národní banku pro Čechy a Moravu v Praze, která po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností předloží příslušný návrh Řecké bance ke schválení.

čl. 2.

Při platech na clearingové účty, jakož i při výplatách z těchto účtů vybírá se manipulační a režijní poplatek ve výši 3‰.

čl. 3.

Tímto opatřením doplňují se opatření Národní banky ze dne 5. srpna 1932 a ze dne 30. října 1936, uveřejněná vyhláškami ministra financí ze dne 9. srpna 1932, č. 136 Sb. z. a n., a ze dne 4. listopadu 1936, č. 277 Sb. z. a n.

V Praze dne 10. listopadu 1939.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Vrchní ředitel:

Smělý v. r.

Dr. Peroutka v. r.